

Sandi Sitar

V M E S

(prigodnica poleti 70)

V mestu svežih betonskih fasad. Krčne žile
pod trgovskimi pulti. In zlate mesarske muhe.
Ponoči hitenje podgan čez zavreli asfalt.
Podnevi poti skozi park lepo pometene.

Drugo mesto. Pod plitvinami mrtvakov
globoko vrtajo živi ljudje. Potijo živo srebro.
Žene čakajo z ljubeznijo in otroci
z vprašanji, na katere ni odgovora.

Kjer fizično bivam, sem tujec.
Kjer so moji ljudje, se ustavljam za hip.
Vmes ni mogoče! -Presekam vozec serpentin.

Doslej (33 let) nisem napisal pesmi.
Zdaj jo tulim. Morda mi bo lažje.
Ker to je slovo od dveh mest.

77

